

عنوان مقاله:

بررسی ریشه های ایرانی معماری آرامگاهی هند در دوره سلاطین دهلی، نمونه موردی: مقبره صوفی رکنی عالم

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات معماری ایران، دوره 1، شماره 8 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سهیل نظری - دانشجوی کارشناسی ارشد مطالعات معماری ایران، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، نویسنده
مسئول

حسن بلخاری قهی - دانشیار گروه مطالعات عالی هنر، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

براساس نظر بسیاری از محققان، مقبره رکنی عالم که در دوره سلاطین تغلقی بنا شده است، پایه گذار سنت مقبره سازی هند محسوب می شود، سنتی که بعدها با ساختن مقبره تاج محل به اوج شکوفایی خود می رسد. در باب نفوذ روح معماری ایرانی در بناهای هندی به خصوص تاج محل بحث های بسیاری شده است، اما آنچه نیاز به تحقیق و بررسی بیشتر دارد، ریشه های تأثیرگذاری معماری آرامگاهی ایران بر مقابر متقدم هندی است، چراکه معماری مقبره های متقدم هندی الگویی برای سنت معماری تدفینی هند در دوره های بعدی است. مقبره صوفی رکن عالم در مولتان از نخستین مقابر هندی است که در دوره سلطنت تغلقی های هند بنا شد و حائز بسیاری ویژگی های معماری ایرانی بوده و هدف این مقاله جست و جوی زمینه های تأثیرپذیری مقبره رکنی عالم از معماری آرامگاه های ایران است. با توجه به یافته های این پژوهش می توان زمینه های تأثیرپذیری این بنا را در این چهار مورد خلاصه کرد: 1. هندسه پلان 2. کاربرد نیم ستون ها و گنبد های کوچک نمادین احاطه کننده گنبد 3. نحوه حل مسئله انتقالی از هشت ضلعی به دایره گنبد 4. مصالح و نقوش هندسی. همچنین می توان مصادیق تأثیرگذار بر این مقبره را سه بنای مقبره امیران سامانی، مقبره های خرقان و آرامگاه سلطانیه در نظر گرفت. این تحقیق به لحاظ محتوا با روش توصیفی تحلیلی انجام شده و در مرحله مطالعه تطبیقی با دیگر نمونه ها از روش بررسی قیاسی نیز بهره برده است.

کلمات کلیدی:

معماری اسلامی هند، معماری اسلامی ایران، معماری تدفینی، مقبره صوفی رکنی عالم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/571066>

